

12

ZPRÁVODAJ

**Kvalitní projektová dokumentace -
prostředek ke zvýšení rozvojové kapacity území**

Chotiměř - Boží muka

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří

Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

Svazek obcí

O B E C D O B R O M Ě Ř I C E

1. Charakteristika obce

Obec Dobroměřice leží cca 1 km od okresního města Louny, v nadmořské výšce 175-185 m n.m. Rozkládá se na úpatí Českého Středoohoří v Hazmburské tabuli. Protéká tudy řeka Ohře a Dobroměřický potok.

Dobroměřice se v písemných pramenech poprvé uvádějí v roce 1238. Z nejstarších dob se uprostřed obce zachoval kostel sv. Matouše.

V katastru obce, jehož výměra činí 485 ha, žije celkem 1387 trvale hlášených obyvatel, jejichž průměrný věk je téměř 40 let (stav k 1.1.2011). Věková struktura obyvatelstva představuje jednu ze základních charakteristik hodnotících demografický vývoj a naznačujících možné sociální hrozby a problémy v budoucnosti.

V roce 2010 činila registrovaná míra nezaměstnanosti v Dobroměřicích 10,11% a 511 obyvatel z celkových 712 ekonomicky aktivních vyjíždělo za prací do okolních měst a obcí.

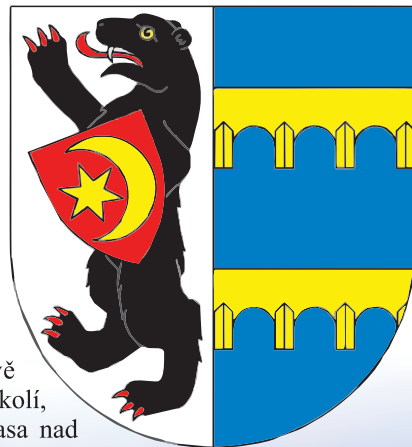
2. Znak obce

Základní barevnost znaku vychází z lounských městských barev - modré a bílé a tím se připomíná držitel vsi s nejdelší tradicí. Medvěd je mluvícím znamením lounského rodu Berů, kteří měli v Dobroměřicích majetek a byli patrony místního kostela. Zlaté mosty symbolizují skutečnost, že existence vsi je spojena právě s přechodem přes řeku Ohři a její ramena díky soustavě mostů.

3. Historie obce Dobroměřice

Vesnice s krásným staročeským jménem Dobroměřice leží jen malý kousek severně od kdysi královského města Louny, jehož osudy sdílí již více než sedm staletí. Přitom nechybělo mnoho a historie obce mohla dnes začínat úplně jinak – třeba konstatováním, že ves jménem Louny se rozkládá jižně od města...

Úrodné Poohří od pravěku lákalo osadníky kvalitní půdou a mírným klimatem. Nestálá řeka Ohře sice čas od času změnila koryto a rušivě zasahovala do širokého okolí, ale výhodně položená terasa nad jedním z říčních ramen poskytovala ideální místo pro sídla našich dávných předků. Do psané historie ves pod jménem Dobroměřice (ves lidí Dobromirových) vstupuje až v roce 1238, kdy se v řadě svědků testamentu královského číšníka Zbraslava objevuje jméno Diviš z Dobroměřic. Pravděpodobně to byl majitel vsi, šlechtic, pohybující se na dvoře krále Václava I. V té době již Dobroměřice měly za sebou delší historii, bohužel pro nás dnes neznámou. Podle analogie s okolními obcemi Lenešice a Černčice lze předpokládat, že ve 13. století zde nad brodem přes říční rameno stál románský kostel, dále skromná tvrz nebo panský dvorec, shluk dřevěných, obytných a hospodářských stavení. Když v 60. letech 13. století král Přemysl Otakar II. pověřil lokátora založení

tedy budoucích Loun, nemohly jeho pozornosti uniknout ani Dobroměřice. Můžeme se jen dohadovat, proč byly nakonec vybrány právě Louny, tehdy jen malá osada s kostelíkem ležící rovněž u brodu přes řeku. Každopádně již v roce 1295 byla situace jednoznačná - lounská měšťanka Mečka tehdy odkázala svůj statek v Dobroměřicích na opravy mostu u Loun, čili z nedávných lounských sousedů se stala vrchnost a majitelé dobroměřických gruntů. Přes most vedla důležitá zemská cesta z Prahy přes Krušné hory dále do Saska a právě most, který možná byl původní příčinou vzestupu Loun a poklesu Dobroměřic, už natrvalo zůstal symbolickým pojítkem obou sídlišť a v mladší době je téměř spojil i ve skutečnosti. S cestami bylo vždy spojeno clo, takže nepřekvapí, že dobroměřický kostel byl zasvěcen svatému Matouši, patronu celníků.

Počátkem 14. století větší část vsi patřila k lounské rychtě, kterou v roce 1321 král Jan Lucemburský prodal měšťanu s německým jménem Bér čili Medvěd. Medvěd se stal i jeho erbovním zvířetem, v kostele je nad triumfálním obloukem dodnes vidět část Bérova znaku s medvědem ve stříbrném poli. Byl to velmi bohatý a zbožný muž, za zvelebení mu vděčil nejen zdejší kostel, ale také zaniklý ženský klášter magdalenitek na lounském předměstí zvaném Benátky. V roce 1331 při založení Bér kláštera daroval svůj díl Dobroměřic i s patronátním právem ke kostelu, a když poté v 15. století klášter zanikl a Louny se zmocnily jeho majetku, Dobroměřice již zůstaly v moci města coby špitální statek. Od té doby jsou dějiny obce zcela spjaty s městem, její obyvatelé coby poddaní městské vrchnosti sdílejí vzestupy i pády nedalekých Loun. Bylo to ovšem nerovné soužití, město v pevných hradbách se chovalo stejně jako šlechtické vrchnosti a vyžadovalo od dobroměřických nemilosrdně finanční a naturální dávky.

Když v roce 1547 Louny povstaly proti králi, po porážce přišli o všechnen pozemkový majetek, mimo jiné i o Dobroměřice. Vzápětí ale král ves městu vrátil a tato krátká epizoda ji nijak nepoznamenala. Horší situace nastala po roce 1621, kdy v pobělohorských konfiskacích, ves opět nuceně změnila majitele a postupně prošla rukama několika vrchností – Lobkoviců, Pappenheimů a markrabat z Bádenu. Teprve v roce 1684 se definitivně vrátila do majetku města a jeho součástí zůstala až do poloviny 19. století, kdy starý systém vrchnostenské správy nahrazují státem zřizované úřady, a obec dostává samosprávu v čele s voleným starostou. V 17. století vesnici zpustošily opakované průtahy vojsk během třicetileté války, v roce 1654 byla polovina z dvaceti gruntů pustá a situace se zlepšovala jen velmi pomalu. Ještě ve druhé polovině 18. století se počet hospodářství

téměř nezměnil, přibýly jen dvě desítky chudých chalupníků s minimálními pozemky.

Rychlé změny poklidného vesnického života přicházejí až v 19. století. V letech 1814 – 1817 si vzrůstající provoz na teplické silnici vyžádal stavbu impozantního inundačního mostu na čtyřiceti pilířích, ve druhé polovině století s rozvojem cukrovarnictví rychle rostl počet obyvatel. Jestliže v roce 1869 tři stovky obyvatel sídlily v 56 domech, v roce 1900 již osmi stům lidí sotva stačilo 91 domů a v roce 1930 již 1230 lidí obývalo 284 stavení. Právě období první republiky bylo dobou velkého rozkvětu obce, spojeného s čilým spolkovým a kulturním životem. Po druhé světové válce nastal znatelný útlum, poklesl počet obyvatel i domů a teprve v posledních dvou desetiletích se situace opět výrazně zlepšuje. Vesnice znovu roste, počet obyvatel dokonce přesáhl třináct set, takže je atraktivním místem pro život dalších generací. Místní obyvatelé čeká ještě spousta práce, ale již nyní je zřejmé, že dávní majitelé, pan Diviš a rychtář Bér, by mohli být na práci svých následovníků hrdí.

4. Vybavenost obce

V obci Dobroměřice je vybudována souvislá kanalizační síť oddílné splaškové kanalizace. Veškeré zachycené odpadní vody jsou přečerpávány do kanalizačního systému města Louny, jenž je vybaven také čistírnou odpadních vod. Obec Dobroměřice je zásobena vodou integrovaným skupinovým vodovodem, který je podskupinou Oblastního vodovodu Severní Čechy. Hlavním zdrojem skupinového vodovodu a tedy i Dobroměřic, je voda přiváděná ze zdrojů Oblastního vodovodu, které jsou situovány na území okresů Chomutov a Most.

Území obce je plošně plynofikováno středotlakou sítí, která vykazuje rezervy využitelné pro další rozvoj. Plyn se v jednotlivých objektech využívá převážně komplexním způsobem, tzn. pro vytápění, vaření či ohřev užitkové vody. Je zde plně funkční napájecí a distribuční systém rozvodu elektrické energie. Konfigurace stávající sítě vysokého napětí umožňuje zahuštění trafostanic.

Místní telekomunikační síť je řešena jako kabelová a vyhovuje současným požadavkům na zavedení telefonu, či služeb s touto sítí spojených. Byla vybudována nová digitální ústředna s dostatečnou kapacitou pro rozvoj telekomunikačních služeb. Příjem veřejně právního signálu televize a rozhlasu je na území bezproblémový. Další nabídku programů umožňuje satelitní přenos a síť internetu. V obci je zaveden bezdrátový obecní rozhlas.

Obec má dobrou dopravní obslužnost. Územím obce je veden tah

první třídy 1/28, je zde zastoupena celostátní železniční trať. Obec je zařazena do kategorie malých sídel s přímým kontaktem na silnice I. a III. třídy. Územím obce je vedena řada autobusových linek, které mají v sídle 4 zastávky.

Obec vlastní samostatnou budovu v centru obce, kde se nachází obecní úřad a knihovna s veřejně přístupným internetem.

Za lékařskou pomocí obyvatelé dojíždějí do Lenešic a Loun. Za ostatními specialisty se dojíždí do větších měst.

V obci se nachází mateřská škola, základní škola zde byla zrušena, a žáci proto dojíždí do Lenešic nebo do Loun.

V obci působí sbor dobrovolných hasičů. Budova hasičské zbrojnice je součástí turistické ubytovny. SDH je pro obec přínosem z důvodu zajištění požární ochrany ze zákona, ale také jako pomoc při pořádání akcí obcí.

Uprostřed obce se nachází Kulturní dům, který je plně navštěvovaný širokou veřejností. Konají se zde veškeré kulturní akce. Obec kulturní dům také pronajímá.

V obci jsou dva obchody se smíšeným zbožím a dvě pohostinství.

V Dobroměřicích působí i řada zájmových spolků a organizací, o kterých se zmíníme později.

5. Kostel sv. Matouše

První písemná zmínka o kostele sv. Matouše pochází z roku 1331, kdy lounský rychtář Bér dal kostel v Dobroměřicích nově založenému klášteru magdalenitek v nedalekých Benátkách. Jedná se o jednoduchou farní stavbu gotického stylu z lámaného kamene.

Ve 14., 15. a 16. století byl kostel přestavován a roku 1907 byl nově restaurován.

Jedná se o jednolodní kostel obdélníkového tvaru s užším pravoúhlým presbytářem, s věží hranolovitého tvaru po severní straně kostela a s předsíní po jižní straně lodi kostela. Západní průčelí kostela je hladké, s neoddělenou trojúhelníkovou, štítovou zdí, na které je malé klíčové okénko. Najdeme zde také nověji proražené polokruhovitě okno. Na nárožích jsou stopy rýsované rustiky. Jižní fasáda lodi, jižní a východní fasáda presbytáře jsou členěny hrotitými okny s kružbami. Severní fasáda lodi je zdobena dvěma hladkými polokruhovitými okny. Nad východním průčelím presbytáře je renesančně obloučkový štít ze 16. století. Na hranolovité věži najdeme dvě úzká hrotitá okénka s kružbou a větší polokruhovitě zakončená okna. V posledním patře je věž kryta

osmibokou cibulovitou bání. Předsíň kostela je po jižní straně obdélná s pozdně gotickým hrotitým portálem a renesančně obloučkovým štítem, sklenutá hladkou valovou klenbou. Presbytář je sklenut křížovou žebrovou klenbou ze 14. století. Triumfální oblouk je hrotitý. Loď kostela je plochostropá se dvěma hrotitými a dvěma polokruhovitými okny. Nachází se zde také dřevěná kruchta se zděným schodištěm. V celém interiéru kostela se nachází nástěnné malby. V podvěží nalezneme čtvercovou sakristii, která je sklenutá hladkou křížovou klenbou. Zařízení kostela: raně barokní hlavní oltář – patrně z roku 1678 a na něm přemalovaný obraz sv. Matouše, obraz N. Trojice v nástavci a sochy sv. Václava a Víta a dvou světců – biskupů a archanděla Michaela; kazatelna s obrazy evangelistů. Kostel sv. Matouše je pod správou Římskokatolického děkanství Louny.

6. Obecní knihovna

Od roku 2005 obec pokračuje v postupném obnovení činnosti místní knihovny.

V roce 2008 se podařilo získat dotaci na nákup nového počítače a knihovního systému Clavius. Také proto je možné lépe využít internet, který je zde k dispozici pro občany zdarma.

Od roku 2010 obec postupně přechází na nový knihovní systém, díky kterému budou původní výpůjční lístky v papírové podobě nahrazeny štítky s čárovými kódy, a také bude postupně docházet k výměně papírových čtenářských průkazek za zatažené kartičky rovněž s čárovými kódy.

Knihovna spolupracuje s Městskou knihovnou Louny, odkud pravidelně pro naše čtenáře zapůjčujeme celé sady knih, které průběžně několikrát v roce obměňujeme, aby naši členové nemuseli dojíždět do Loun a přesto měli možnost půjčit si knihu pokaždé jinou, novou, dosud nepřečtenou.

Současně s tím se snažíme rozšířit naše knihovní portfolio a také proto byla v prosinci roku 2010 vyhlášena akce „Vánoce pro knihovnu“. V rámci této aktivity mohou občané knihovně věnovat své nevyužité a nepotřebné knihy, kterých se chtějí nebo potřebují zbavit (např. z důvodu stěhování, dědictví apod.) a nechtějí stejně jako my, aby knihy skončily ve sběru nebo kontejnerech na papír.

Chceme tak našim členům, kterých je v současné době již více než 60, rozšířit jejich možnost výběru knih.

7. Turistická ubytovna

Turistická ubytovna byla zřízena jako organizační složka obce Dobroměřice a byla otevřena v březnu roku 2006.

Stavební práce byly zahájeny koncem roku 2005 a skončily venkovními úpravami v únoru 2006. Kolaudace proběhla 28. února 2006.

Celkové náklady na rekonstrukci ubytovny činily 3 010 047,50 Kč. Část nákladů ve výši 1 977 000,- Kč bylo kryto z dotace Ministerstva pro místní rozvoj. Obec Dobroměřice dotovala investici částkou 1 033 074,50 Kč.

Provoz této ubytovny je celoroční a jejím účelem je poskytování ubytovacích služeb.

Ubytovna je přímo řízena starostkou obce a o její provoz se stará provozní pracovnice.

Turistická ubytovna je umístěna v části půdní vestavby budovy hasičské zbrojnice s krásným výhledem na České středohoří.

V roce 2009 bylo v areálu ubytovny vybudováno dětské hřiště s pískovištěm, řadou moderních prvků a zastřešeným prostorem pro posezení.

Celkem je k dispozici 21 lůžek ve čtyřech pokojích. 3 pokoje jsou po 6 lůžkách a 1 pokoj po 3 lůžkách. Pokoje jsou vybaveny kuchyňským koutem a možností vlastního vaření. Každý pokoj má své sociální zařízení / sprchový kout + WC/. Pokoje jsou vybaveny stoly, židlemi, lednicí, mikrovlnnou troubou a vybavením kuchyně.

8. Mateřská škola v Dobroměřicích

Mateřská škola Dobroměřice byla otevřena 8. ledna 1979 a od 1. ledna 2003 byla zřízena, jako příspěvková organizace. Zřizovatelem mateřské školy je obec Dobroměřice se sídlem: Pražská 53, 440 01 Dobroměřice, IČO: 00 83 17 86.

Ředitelkou mateřské školy je Mgr. Ludmila Jirotková. Budova školky je jednopodlažní se sedlovou střechou a je obklopena rozlehlou zahradou, která je po částečné rekonstrukci.

V budově školy jsou dvě třídy:

- třída Broučků (pro mladší děti)
- třída Sluníček (pro starší děti)

Podle vyhlášky 410/2005 Sb. je možno do školky přijmout s výjimkou až 56 dětí. O děti se starají 4 učitelky, kuchařka a školnice.

Děti jsou zde vzdělávány dle školního vzdělávacího programu „Chceme žít zdravě a poznávat přírodu“. Tento program je zaměřen na zdravý způsob života.

Pravidelné akce MŠ: návštěva lesa, účast na lounské Mateřince, vystoupení na společenských akcích obce, vystoupení pro rodiče, kroužek angličtiny a hudebně pohybové výchovy, návštěva divadel v Lounech či v Postoloprtech, plavecký výcvik v Lounech, výlety dle aktuálních nabídek a žádostí dětí či rodičů atd.

Mateřská škola je před celkovou rekonstrukcí, čeká se na vyřízení a schválení dotace.

9. Kluby a spolky v obci

RC modelář Dobroměřice

Toto občanské sdružení v naší obci vzniklo 12. února 2010.

Po zaslání žádosti o pronájem pozemků na MěÚ Louny, byl s pomocí obecního úřadu, tento pozemek spolku přidělen do užívání. Letiště se nachází na okraji Chráněné krajinné oblasti České středohoří.

Klub má momentálně 12 členů a je zaměřen na radiem řízené modely letadel, jak na spalovací, tak na elektrický pohon.

V roce 2012 se klub rozrostl o několik nových členů pro všechny sekce – aero, heli, a off road auta. Letošní sezonu, tedy sezonu 2012, začal klub tradičně akcí „Otvírání nebe“.

Akce, kterých se RC modeláři zúčastnili v roce 2012: dětský den v Dobroměřicích, na Stochově (výtěžek z akce šel na dětský domov) a v Touchovicích, expedice Ještěd 2012, akce postoloprtského klubu tankistů, lounské Dobroděti na Stromovce v Lounech (výtěžek byl věnován na charitu) a v neposlední řadě účast na letecko-modelářském dni v Suché.

Na podzim se bude konat tradiční drakiáda, jejíž termín bude ještě upřesněn.

Sbor dobrovolných hasičů Dobroměřice

SDH Dobroměřice byl založen roku 1894.

Od roku 2000 se plně věnuje trénování a zúčastňování se závodů v požárnímu sportu. Sbor jezdí pravidelně celou sezonu, tj. od dubna do září, na všechny závody, v blízkém i širokém okolí, na které jsou pozváni.

Ve sboru je postaveno družstvo mužů i žen, kteří se musí neustále zdokonalovat a trénovat, aby byli vždy schopni a připraveni vyjet a pomoci občanům při řešení mimořádných událostí.

V současné době sbor čítá 27 členů, z toho je 17 členů připraveno kdykoliv vyjet na pomoc.

SDH Dobroměřice se nevěnuje jen sportu, nýbrž je zařazen do výjezdu a do plošného pokrytí Ústeckého kraje.

Ve zbrojnici je k výjezdu vždy připraven vůz AVIA DA 30 a VOLSWAGEN CARAVELLE. Sbor disponuje i mnohým dalším vybavením, které stejně jako oba vozy, zakoupila obec Dobroměřice.

SDH pořádá v únoru 2012 4. Hasičský ples, na němž byla velká návštěvnost. Na zúčastněné čekalo překvapení v podobě ohnivé show.

Akce, na kterých se SDH podílel: „Otevírání nebe“ (zde předvedli, spolu s jednotkou z Postoloprta a s profesionální jednotkou lounských hasičů, malou ukázkou zásahu na hořící chatu), Staročeské máje, zábavné odpoledne pro děti i dospělé v areálu hasičské zbrojnice či Dětský den

Závodní sezóna začala v Podbořanech (8. místo), následovalo Opočno (3. místo), noční závody v Lubenci (8. místo) a zatím největší úspěch letošní sezóny je 1. místo o pohár města Kralupy nad Vltavou.

Ani výjezdová jednotka nezůstala pozadu. Začala se zúčastňovat pravidelných školení na stanici v Lounech, v Libočanech a Postoloprtech, kde se zaměřili na první pomoc a vystřihávání osob z havarovaných vozidel. Do konce roku jednotku ještě čekají zkoušky na preventivu a nositele dýchací techniky.

T.J. Sokol Dobroměřice

Dobroměřický Sokol je neziskovou organizací, která se zabývá organizováním sportovních, kulturních a volnočasových aktivit pro své členy i širokou veřejnost všech věkových kategorií.

Tato organizace je jednou z tělocvičných jednotek, kterou zastřešuje Česká obec sokolská.

Činnost a aktivity v sokole jsou organizovány místními členy a tak se snáze přizpůsobují místním podmínkám.

Sokol využívá vlastní sokolovnu a také se o ni snaží starat ze všech sil, protože je v ní jediná tělocvična v obci.

Po intenzivní činnosti v první polovině roku 2012, která vyvrcholila přípravami a účastí některých členů na XV. Vsesokolském sletu v Praze, dochází v současné době přechodně k útlumu činnosti v Sokolovně.

Během letních prázdnin byla budova Sokolovny uzavřena z důvodu drobných vnitřních oprav, které probíhají v rámci brigádnických hodin tak, aby Sokolovna byla opět připravena na celoroční provoz. Činnost jednotlivých oddílů je tedy až na malé výjimky přerušena.

Oddíl šikovných ručiček svou činnost nepřerušil, naopak se aktivně připravuje na „Perucké dožínkové slavnosti“, kde prezentují své

výrobky, o které je velký zájem. Tento oddíl v letošním roce zavítá i na Zahradu Čech do Litoměřic, kam byl pozván Svazem chovatelů.

Díky kladnému ohlasu dětí i rodičů z loňského roku, se Sokol rozhodl i v roce letošním uspořádat „Příboční tábor“, který probíhal ve dnech 6. – 10.8.2012. Organizace a kvalifikovaný dohled byl zajišťován členy organizace. Děti se mohli těšit na různé výlety do blízkého okolí, na různé hry i soutěže. Od září je Sokolovna již plně v provozu se všemi svými 10-ti oddíly:

1. oddíl všestrannost žen, který je zaměřen na protahovací cvičení
2. oddíl pro ženy, zaměřený především na posilování a formování postavy, kde se střídají jednotlivé formy a styly cvičení
3. oddíl všestrannost dětí, kde bude celkově rozvíjena celková fyzická zdatnost a obratnost dětí formou her, prostných cvičení a základních cvičení s náradím
4. oddíl cvičení rodiče a děti, kde se formou her a jednoduchých cvičení rozvíjí pohybové schopnosti dětí
5. oddíl florbal dětí

6. oddíl stolního tenisu děti
7. oddíl stolního tenisu I. liga
8. oddíl stolního tenisu II. liga
9. oddíl kulečník

10. oddíl šikovných ručiček, kde se jedná o tvůrčí rukodělnou a uměleckou činnost (vytváří se drobné výrobky)

Oddíl stolního tenisu dosáhl výrazného úspěchu tím, že postoupil do nejvyšší krajské ligy, kde nás bude také od září reprezentovat.

Aerobní tým se se svou sestavou zúčastnil soutěží v Kralupech nad Vltavou, ve Slaném i v Praze.

FK Dobroměřice

Fotbalový klub v Dobroměřicích byl založen ve třicátých letech minulého století. Od té doby byl pravidelným účastníkem okresních soutěží až do roku 1988, kdy pod vedením trenéra Antonína Ipsera, postoupilo „A“ mužstvo do krajské soutěže 1.B třídy.

V té době zaznamenala úspěchy také mládežnická družstva a postoupila do krajských soutěží, ve svých kategoriích. Žáky v té době vedl Ladislav Čech a dorostu se věnoval Jiří Chovanec. Hráči, kteří prošli mládežnickými oddíly se později stali základem týmu, který v roce 2001 vybojoval postup do krajské 1.A třídy.

V posledních letech se vedení klubu věnuje také modernizaci areálu hřiště.

Každoročně klub pořádá „Ples fotbalistů“, který se těší velké přízni účastníků.

V červnu 2007 poprvé proběhl turnaj pro sponzory a partnery mužstva v malé kopané, s večerní zábavou v areálu hřiště.

Do budoucna je cílem klubu udržet sportovní úroveň minimálně na stejné výši jako dosud, pokračovat v práci s mládeží a zvelebovat areál hřiště, aby hráči i fanoušci mohli být na svůj klub hrdí.

Areál fotbalového klubu

Areál je umístěn na okraji obce Dobroměřice v těsné blízkosti hlavní silnice Louny – Most. Nynější podobu získal postupně. Nejdříve stavbou kabin v roce 1979 a jejich rekonstrukcí v roce 2004. V roce 2004 byl také vybudován automatický zavlažovací systém na hlavním hřišti. V té době byla také vybudována osvětlená tréninková plocha se škvárovým povrchem pro zimní přípravu. V roce 2007 byly opraveny střídačky a zábradlí na hlavním hřišti a bylo započato se stavbou travnaté tréninkové plochy.

Hlavní hřiště s travnatým povrchem a automatickou závlahou má rozměry 98 x 62 metrů. Součástí jsou lavičky pro diváky s kapacitou 90 míst k sezení. Dále se v areálu nacházejí moderně vybavené šatny, rozhlasová místnost, sklady a toalety. Občerstvení má kapacitu 30 míst k sezení uvnitř a 70 míst k sezení na terase.

Tréninkové hřiště o rozměrech 80 x 40 m je celoplošně zatravněné a najdeme ho za kabinami.

Škvárové hřiště je plocha určená pro zimní přípravu. Její rozměry jsou 20 x 50 m. Tato plocha je uměle osvětlena.

Jednou z největších akcí, kterou FK Dobroměřice pořádá, je turnaj známý pod názvem GAMA CUP. Letos se konal již pátý turnaj v pořadí, a to 23. června. Dorazilo celkem 51 týmů prakticky z

celé republiky, což obnášelo mnoho zařízení a organizování – připravit rozlosování, hřiště, vytisknout propozice pro všechny týmy, zajistit občerstvení nejen pro účastníky, ale i pro návštěvníky, zajistit rozhodčí, organizátory, ale též připravit možnost přenocování pro týmy z větší dálky. Po celou dobu turnaje nedošlo k žádným závažným problémům, což svědčí o zkušenostech organizátorů této akce.

Vrcholem celé sezóny pak byl turnaj přípravek, který zorganizoval klub FK Dobroměřice první prázdninovou sobotu, 30. června 2012. Do tohoto turnaje se přihlásilo celkem 10 týmů dětí, ročníku 2004 a mladší. A kdo turnaj vyhrál? Vyhráli všichni.

10. Společenské akce probíhající v obci

Dobroměřice

- Dětský den
- Staročeské máje
- Posezení s občany aneb „Květina napoví“
- Vítání občánků
- Dětský maskarní karneval
- Mikulášská nadílka
- Rozsvícení vánočního stromku
- Dobroměřické posvícení
- Rybářské závody
- Setkání občanů Dobroměřic
- Masopust
- Noční rybářské závody
- Dobroměřické jarní slavnosti
- Fotbalová utkání FK Dobroměřice
- „příobecní tábor“ pod názvem „Za humny jsou věci nepoznané“, který je v režii T.J. Sokol Dobroměřice
- Taneční zábavy
- Plesy – např. Ples fotbalistů, který je v režii FK Dobroměřice
- Přivítání prázdnin s hasiči
- Otevření nebe (tato akce je v režii RC Modelář Dobroměřice)

11. Turistické zajímavosti v okolí

- Červený vrch
- Kopec Raná
- Inundační most, který spojuje obec s městem Louny.

Pro „Zpravodaj“ zpracovala
Iva Mazánková
starostka obce

OBEC CHOTIMĚŘ

Obec Chotiměř leží v okrese Litoměřice. Rozkládá se v samém srdci Českého středohoří a nabízí nádherný pohled na okolní vrcholy Kletečné, Kubačky, Lovoše i Milešovky. Je obklopena ovocnými sady, ornou půdou, loukami, pastvinami a blízkými lesy. Plným právem tak patří do malebné oblasti nazývané „Zahrada Čech.“

Průměrná nadmořská výška v obci je 268 metrů. Protéká jí Chotiměřský potok, který se vlévá do Milešovského potoka a dále do řeky Labe. V obci jsou tři rybníky a velká hasičská nádrž.

Z 342 hektarů celkové katastrální výměry obce je 39% orné půdy a 10% lesů, zbytek představují ovocné sady, louky a pastviny.

První písemné záznamy o vsi jsou datovány do roku 1280. Historické prameny se zmiňují o dvou tvrzích, jejichž existence byla inspirací pro současnou podobu chotiměřské vlajky a znaku.

Jméno vesnice vzniklo z osobního jména Chotěmír (Chotimír) a znamenalo Chotěmířův (Chotimířův) dvůr. Podle lidového výkladu upomíná název na strážní pochodí (chodskou) pomezí službu v pomezním hvozdu.

Mezi nejvýznamnější pamětihodnosti obce patří barokní kaple svatého Jana Nepomuckého z konce 18. století a selské stavení (čp. 7) z konce 17. století.

Již v roce 1814 byla v obci založena škola a až v roce 1978 vedl nízký počet dětí k jejímu trvalému uzavření. V současné

době většina chotiměřských dětí navštěvuje základní školu v nedalekém Velemíně. Původní budova školy byla přestavěna na bytové jednotky. Předškolní děti mohou využívat místní mateřskou školu.

Pro volnočasové aktivity mají občané k dispozici dvě hřiště a veřejnou knihovnu s bezplatným přístupem k internetu. Pravidelné setkání seniorů nebo oblíbený dětský maskarní karneval je pořádán v místním hostinci.

30. srpna 1990 byla obec rozhodnutím občanů osamostatněna. Začaly se psát současné dějiny místní samosprávy.

V roce 1997 byl v obci založen sbor dobrovolných hasičů, který zajišťuje požární ochranu pro okolní obce, pomáhá při dopravních nehodách a povodních a je nedílnou součástí integrovaného záchranného systému.

Sbor rovněž pořádá řadu kulturních akcí. Mezi nejoblíbenější patří Dětský den s ukázkami práce a zásahů profesionálních hasičů a hasičský bál.

V blízkosti obce prochází železniční trať Lovosice - Teplice. Cesta k nádraží trvá necelých 10 minut. Obec Chotiměř při svých cestách po mezinárodní cyklostezce vedoucí přes nedaleké Oparenské údolí navštíví v průběhu roku bezpočet turistů.

Pro „Zpravodaj“
zpracoval Pavel Klíma
starosta obce

HISTORIE A SOUČASNOST OBCE VRBIČANY

Historie a současnost obce Vrbičany.

Založení Vrbičan můžeme klást do XI. století, neboť první písemný záznam je znám již ve století XII. Při potoku byly původně založeny dvory dva. Na jednom prameni dvůr Kačov, nad nímž pak vznikla osada Kačov. Na druhém prameni pak dvůr Vrbičany. Jméno vzniklo od toho, že u pramene rostlo mnoho vrb a lidé byli zvaní Vrbičané a osada Vrbičany. Teprve v XVI. století byl název Vrbičany vztažen na obě oddělené osady.

V roce 1144 dostal kníže a později král Vladislav I. s manželkou Gertrudou panenský klášter premonstrátek v Doksanech. Přitom daroval klášteru k výživě jeptišek v okolí již založené osady vydáním královské listiny. Tak se Vrbičany dostaly do držení kláštera Doksany. Ve dvoře vrbičanském bývala i tvrz s věží a příkopy k hájení. Klášter pak dosazoval některého nižšího šlechtice (vladyku) jako správce.

Po nešťastném skonu krále Přemysla Otakara II. na Moravském poli v roce 1278 plenila braniborská vojska zdejší kraj včetně kláštera. Při tom všem nebyly ušetřeny ani Vrbičany. Král a císař Karel IV. udělil v roce 1358 klášteru v Doksanech právo vlastního soudu duchovního. Tím poddaný lid klášterský nebyl souzen soudy župními, ale soudem kněžským-duchovním. Již toulavý král Jan Lucemburský, který v roce 1336 prodal hrad Klepy (Klapý) a téhož roku i královské město Budyni i s hradem Zbyňku Zajíci z Valdeka, který se potom psal z Házmburka, zastavoval nejen hrady a královské osady, ale i osady klášterů potřebující stále více peněz na své toulky po Evropě. Tak se stalo, že i jeho vnuk král Václav IV. z nedostatku

peněz zastavil osady Chotěšov, Černiv a Vrbičany (1410-1415) panu Oldřichu Zajíci z Házmburka za 100 kop grošů českých. Od té doby zůstaly Vrbičany v držení pánů Zajíců až do roku 1577.

Po bitvě na Bílé Hoře, kdy byl český šlechtě odebírán majetek, koupil v roce 1623 poplužní dvůr a ves Vrbičany za 20.264 kop míš. cizozemec Pavel Vencelius (Wenzl) z Bochova. V r. 1631 při vpádu kurfiřta saského Jana byly Vrbičany zcela vypáleny, český lid rozehnán a po dlouhý čas osada byla neobydlena. Selská pole si přivlastnila vrchnost a do zrušené osady byli dosazováni pozvaní Němci na práci při dvorech. Následovalo období, kdy se vystřídali asi čtyři majitelé.

V r. 1760 dědil Vrbičany svobodný pán František Karel Kresl z Kvaltenberku. V té době nebyl ve Vrbičanech žádný hospodář, který by vlastnil pozemky. Teprve kolem roku 1768-70 pro nedostatek peněz, odprodal několika domkářům asi 20-30 strychů panských polí. Podle topografické mapy měly Vrbičany v r. 1787 na 29 domů. Počet obyvatel se odhadoval na 145-150 osob. Tento baron Karel Kresl ze zpuštělé tvrze dal mezi roky 1786-89,

Po zrušení roboty se Vrbičany staly samostatnou obcí a r. 1850 byly přiděleny Okresnímu soudu v Lovosicích. Většina domků při dvoře a zámku zůstala ale v držení pána, protože pro chudobu se domkáři nemohli vykoupit. Úřadování v obci bylo německé, protože tu byla ještě většina Němců a přítomní Češi se vlivem sířejovické školy germanizovali. Stávající majitel prodal 9. února 1872 statek a obec Vrbičany paní Terezii hraběnce z Herbersteinu na Libochovicích za 256.000 franků. Ta jej věnovala svému synovi Janu Josefu hraběti z Herbersteinu.

Díky novému majiteli byla v roce 1893 založena v obci česká škola. Přesto, že obec byla již převážně česká, úřadovalo se na obecním úřadě až do r. 1896 německy. Podle posledního rakouského sčítání r. 1910 měly Vrbičany 57 domů se 344 obyvateli, z nich bylo 340 Čechů a 4 Němci. Po roce 1849, kdy si již občanstvo mohlo volit starostu, byl jím vždy místní občan české národnosti. V dobách kláštera Doksany a potom pánů z Hazmburka, bývaly Vrbičany bez vlastního kostela přiřazeny k Chotěšovu. Por. 1577 přešly k fáře v Čížkovicích.

Po první světové válce se Vrbičany postupně rozrůstaly. Díky pozemkovým reformám v letech 1924 a 1928 získali občané více jak 150 ha polí i parcel ke stavbě rodinných domů. Byla zřízena funkce obecního strážníka. Zakoupena nová stříkačka pro Sbor dobrovolných hasičů, který byl založen již 12. července 1913. Sté výročí vzpomeneme v r. 2013. Tak v r. 1930 bylo v obci již 82 domů s 341 obyvateli. 28. srpna 1932 byla slavnostně otevřena nová školní budova. Život v obci byl dosti bohatý. Několik výchovných přednášek, 4-7 divadelních představení včetně představení pro děti, promítání filmů, taneční zábavy se pravidelně konaly každoročně.

Velkým zásahem do života obce byla Mnichovská dohoda v r. 1938. Hranice Německa byly posunuty až na okraj obce, ve které byla umístěna četnická stanice, celnice, pasová kontrola a finanční stráž. Do obce přibýlo několik českých rodin z okupovaného území. Vrbičany byly opět přiřazeny do farnosti Chotěšov. Okupaci

Čech a Moravy i celou druhou světovou válku prožívaly Vrbičany stejně těžce, jako celá republika.

Po druhé světové válce a roku 1948 začala kolektivizace obce. Vedle Státního statku bylo v obci založeno i Jednotné zemědělské družstvo. Protože vedle statku nebylo v obci žádné větší hospodářství, nemělo ani toto JZD k dispozici žádné objekty a stroje k řádnému hospodaření.

A tak asi po desetiletém živoření zaniklo a veškeré pole obhospodařoval statek, který se vedle polí a chovu dobytka zaměřil na dobře prosperující zahradnictví pěstováním květin a na šlechtění osiva.

Současnost

V roce 1987 ukončil činnost Místní národní výbor a obec přešla pod správu MěNV v Lovosicích a to až do jara roku 1990, kdy díky nově zvolenému zastupitelstvu obce Vrbičany začal rozvoj obce. Byla vybudována kanalizace, zaveden plyn, vodovod a v následujících letech vybudovány chodníky, telefonní a elektro rozvody byly uloženy do země. Obec má nové pouliční osvětlení.

Obec Vrbičany patří administrativně do okresu Litoměřice a nachází se v Ústeckém kraji. Příslušnou obcí s rozšířenou působností je město Lovosice. Obec Vrbičany se rozkládá asi devět kilometrů jihozápadně od Litoměřic a sedm kilometrů jihovýchodně od města Lovosice. Leží v průměrné výšce 206 metrů nad mořem. Obec může být výchozím bodem do turistické oblasti Českého středohoří a Žatecka. Na území této obce žije trvale zhruba 324 obyvatel a její celková katastrální rozloha je 241 ha. Od roku 2000 má svůj znak.

V obci se nachází obchod se smíšeným zbožím, hostinec „Pod lipami“. Společenský sál slouží k pořádání společenských a kulturních akcí. Dále se v obci nachází knihovna s internetem, pošta, velké hřiště s nově postaveným altánem a dětským hřištěm, zámek s parkem, zemědělská firma Sempra Vrbičany s.r.o. a obchodní firma Cargo Vrbičany a.s.

Dopravní spojení je zajištěno autobusy. Obec nabízí zájemcům k dispozici jak velké hřiště pro pořádání letních „grilovaček“, tak společenský sál pro pořádání nejrůznějších oslav – od maturitních plesů až po narozeninové večírky.

Obec žije bohatým kulturním i spolkovým životem. Každoročně se konají akce jako ples obce a svazu chovatelů, dětský maškarní ples, různé zábavy, pálení čarodějnic, loučení s prázdninami, mikulášská nadílka, dušičková stezka odvahy, aj.. K oslavě matek i dětí se letos poprvé přidala i nevídaná událost „Den pro chlapy“. Akce měla jako všechny jiné obrovský úspěch.

Působí zde rovněž „Vrbičanští šikulové“, kteří se zajímají o floristiku a práci s přírodninami. Scházejí se jednou za 14 dní v úterý v 17,00h pod vedením paní Hlavité a Jurmanové. Obecní „Tělohunt“, jakožto vítané zpestření, je využíván jak těmi nejmenšími, tak těmi nejstaršími, aby trochu potrápily své svaly a klouby.

Od roku 2011 se nepravidelně vydává tiskovina „Vrbičanský občasník“. Letošní rok obec Vrbičany poprvé zorganizovala letní ozdravný pobyt v Peruci pro rodiny s dětmi. „Tábor“ měl obrovské kladné ohlasy a všichni zúčastnění si přejí, aby se tento pohodový týden konal natrvalo.

Pro Zpravodaj
zpracoval Ing. Jiří Šmíd
starosta obce

Náves dříve:

Náves dnes:

Třída do statku dříve:

Třída do statku dnes:

Vrbičany - dětské maskarní

Svazek obcí

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

NEPRODEJNÉ

Vydavatel:

SERVISO, o.p.s.

Komenského náměstí 17,

411 15 Třebívlice

Tel: 416 596 169, 416 596 237

Fax: 416 596 095,

Webové stránky: www.serviso.cz

E-mail: serviso@tiscali.cz

Tisk:

TISKÁRNA LITOMĚŘICE

Jaromír Latislav

Na Valech 33, 412 01 Litoměřice

Tel./fax.: 416 733 367

Mob.: 734 577 627

email: latisk@latisk.cz

www.latisk.cz